

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

394. Die sancti Jacobi. De remedij co[n]tra defectibilitatem humana[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

prem, id est omnia, & definitur quod sit quædam promptitudo mentis & affectûs, qua res divinæ libenter suscipiuntur, & delectabiliter cum sapore quodam exercentur. Est devotio effectus meditationis, cui quærenda ibidem insistendum, & quia est donum Dei studiosè peti debet. Cui ut vacaret Magdalena, triginta annis desertum incoluit.

Conf. 3. Quod frequentatio SS. Eucharistiæ devotionem perficiat, ideo D. Paulinus epist. 4. devotionem S. Magdalena adscribit communioni, *osculis* (inquit) *sugentibus prælibavit vivificum panem, hunc & ego manu, ore, spiritu, tenebo, stringam, prælibabo, & gratiam devotionis, & deinceps plenæ dilectionis, meique exinanitionis, (hæc enim se invicem consequuntur) impetrabo cum Magdalena, quæ non quæsit sicut Cananea micæ, sed ipsum Panem Vtrâ amplexa est.* Ita D. Chryl. serm. de Magdal.

MEDITATIO CCCXCIV.

Die S. Iacobi.

De remedij contra defectibilitatem humanam.

Aspiciam filios Zebedæi animosos, sed nisi majori gratiâ suffultos, defectibiles velut folium in omnia mobiles & defluos. Petam sancti gratiâ præmuniri.

Conf. 3.

Conf. 3. Quàm multi cum duobus filijs Zebedæi, optant esse proximi Christo, insignibus ejus indui, calicem bibere, & in momento aliter sentiunt ad levem displicentiam, ignem è coelo mitti volunt, de majoratu contendunt, relicto Jesu diffugiunt. Deplorabo defectibilitatem humanam.

Conf. 2. Causam tantæ defectibilitatis esse corpus aggravans animam. Ut via floribus strata durer, debet iterari florû sparsio, quia ibi non crescunt flores, sicut in hortis. Ut transplantatæ arbores fructificent, specialis curâ opus est. Quòd proposita non servemus causa est, quia sunt partus spiritûs prompti, non autem carnis infirmæ. Hinc non, quod volo, bonum, hoc ago. Ad Rom. 7. Frigus, quia connaturale est aquæ, semper cum ea manet; calor, quia violentus, non manet, nisi igne admoto.

Conf. 3. Remedium huic malo esse specialis gratiæ subsidium; ex parte verò nostra majora facienda, ut serventur minora. Et semper ascendendum, sive per myrrham poenitentiæ, vel thûs orationis, vel aurum virtutum, lucemque boni exempli. Petam quàm ferventissimè tria in sumptione Eucharistiæ: ordinari appetitus inordinatos, roborari defectibilitatem meam, & sublevari me ad eam meam renunciationem.

ut nunquam amore mei quidquam velim,
sed amore Dei omnia.

MEDITATIO CCCCXCV.

Die S. Annæ.

*Quomodo fieri possimus Gazophylacium
DEI.*

Aspiciam D. Annam, Venerabilem DEI
Matris Parentem, velut arcam testa-
menti, in qua reclusum est omne Dei bonum
nostramque solatium. Petam assequi par-
tem aliquam gratiæ ipsius.

Conf. 1. S. Annam dici ab Angelo apud
S. Brigittam, serm. 10. Omnipotentis Dei
gazophylacium, quia ipsius thesaurum, su-
per omnia sibi amabilem, in suo utero re-
condebat. Si ubi thesaurus, ibi oculus,
jugiter DEVS huic thesauro oculos suæ
Majestatis infixit.

Conf. 2. Ideo B. Annam in Parentem Ma-
tris Dei, & aviam Christi Domini electam;
quia sicut aquila eligit pro nido suo arbo-
rem maximè proceram & solidam, sic Deus,
cui omnia nota & aperta sunt, dum universa
conjugia honestissima, quæ à primi homi-
nis creatione deinceps fieri debebant, pro-
spiceret; nullum simile *Ioachim & Anna*
conjugio in omni divina charitate & honestate
previdit, idcirco ei placuit de hoc sancto
conjugio